

Arrest

nr. 94 956 van 11 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat M-C. FRERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn van Georgische origine. U bent afkomstig uit het dorp Ninotsminda in de rayon Sagarejo. U hebt nooit op andere plaatsen gewoond met uitzondering van Tbilisi in de periode 2010-2011.

U vertrok naar Tbilisi naar aanleiding van de problemen die u kende met de politie van uw regio.

U bent geen lid van een politieke partij, noch behoort u tot een politiek bureau, maar u nam deel aan manifestaties.

Uw problemen begonnen in 2004 toen de huidige Georgische regering aan de macht kwam.

U besloot zich politiek te engageren omdat heel wat onschuldige personen opgesloten en gedood worden door het huidige Georgische bewind.

Ook besloot u zich te engageren nadat u op straat werd gearresteerd door de politie; u werd meegenomen zonder geldige reden, net als andere jongeren met wie u op straat stond te praten. Omwille van dit soort onrechtmatige aanhoudingen besloot u zich politiek te engageren. Sindsdien werd u ongeveer 20 maal gearresteerd.

U werd tijdens de ondervragingen geprovoceerd door de autoriteiten.

Moest u gereageerd hebben op hun provocaties dan zou dit als excuus gediend hebben om u op te sluiten in de gevangenis.

Uw familie werd door de politie opgebeld en er werd hen verteld dat u moest ophouden met het protest en het ronddelen van folders. Deze folders verkreeg u van leden van de Christen-democratische partij. Ongeacht de waarschuwingen van de politie deed u verder met het protest en ging u naar Tbilisi om deel te nemen aan manifestaties.

In 2009 ging u twee maal naar het kantoor van de openbare aanklager in Tbilisi en diende er een mondelinge klacht in tegen de manier waarop u werd behandeld door de autoriteiten in uw regio. Beide keren werd er u verteld dat uw klacht ging onderzocht worden maar er werd geen gevolg gegeven.

Nadat u een eerste klacht neerlegde werd u ernstiger vervolgd en het hoofd van de politie uw rayon begon u te bedreigen omdat u een klacht had ingediend. Hij bedreigde u per telefoon en zou het regelen u te laten opsluiten of u te laten vermoorden. Hij bedreigde u vaak en bracht u naar de politie.

Hierna ging u, op aanraden van uw familie, een tweede maal naar het kantoor van de openbare aanklager om ook deze toestand aan te klagen. Ook deze keer werd er niets onderzocht.

U werd meermaals gearresteerd door de rayonpolitie en gebracht naar het regionaal politiekantoor in de periode 2007-2008, in 2010 en in mei 2011 net voor uw vertrek. Soms werd u één uur, één dag of een halve dag aangehouden.

In Tbilisi werd u 5 keer gearresteerd; u werd telkens meegenomen naar het politiekantoor, maar de laatste keer dat u werd aangehouden (mei 2011) werd u meegenomen naar het kantoor van de openbare aanklager. U werd opgesloten in een kamer en verbleef er de hele nacht. De volgende ochtend werd u vrijgelaten.

In het totaal werd u ongeveer 20 maal gearresteerd. µ

Tijdens uw aanhoudingen werd éénmalig fysiek geweld gebruikt.

U vertrok vanuit Tbilisi op 6 mei 2011 en reisde met het vliegtuig naar Minsk. Vanuit Minsk vertrok u diezelfde dag richting België in een bestelwagen. U kwam aan in België op 9 mei 2011 en diende een asielaanvraag in op 10 mei 2011.

Op het gehoor legde u een kopie van de eerste pagina's van uw internationaal paspoort en uw rijbewijs neer. Van beiden documenten werden geen originelen voorgelegd."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Na nader onderzoek van de door u aangehaalde feiten stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen.

Vooreerst, slaagde u er niet in het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw politiek engagement. U verklaarde namelijk dat u zelf geen lid bent van een politieke partij noch van een politiek bureau (CGVS, 17.11.2011, p. 10, 11). Desalniettemin nam u deel aan verschillende manifestaties in Tbilisi.

U bleef echter onaannemelijk vaag over een cruciaal element dat de kern van uw politiek engagement behelst; u kon immers niet zeggen aan welke manifestaties u had deelgenomen.

Toen u werd gevraagd aan welke manifestaties u had deelgenomen in Tbilisi, antwoordde u dat u aan veel protestaties had deelgenomen. U stelde dat u had deelgenomen aan bijna alle protestaties. Echter kon u geen enkel van deze protestaties concreet situeren (CGVS, 11.09.2012, p. 11-12).

Toen u werd gevraagd naar de data waarop u had deelgenomen aan manifestaties zei u in 2009 en 2010 en vervolgens, op aandringen, zei u mei 2009 en november 2010.

U kon echter geen precieze data geven.

U stelde dat u de exacte data niet kende omdat heel vaak grote verzetsacties werden gehouden (CGVS, 17.11.2011, p. 11).

Deze uitleg overtuigt echter niet.

Aangezien u zelf stelde vaak te hebben deelgenomen aan protestaties kan er minstens van u verwacht worden dat u deze manifestaties ook concreet in de tijd weet te situeren.

Te meer, aangezien u stelde folders uit te delen waarmee u mensen aanspoorde deel te nemen aan deze manifestaties (CGVS, 17.11.2011, p. 9, 11), kan er verwacht worden dat u weet voor welke data u deze personen mobiliseerde.

Ook kon u niet concreet vertellen over de omstandigheden rond de betogingen aan de welke u deelnam in Tbilisi.

Buiten één spreker, namelijk B.P., kon u niet vertellen welke personen een speech hadden gehouden tijdens de betogingen (CGVS, 17.11.2011, p. 13).

U kon ook niet precies vertellen aan welke protestaties u had deelgenomen in Tbilisi. U stelde dat u deelnam aan veel protestaties.

Wanneer u werd gevraagd naar een concreter antwoord, stelde u dat u had deelgenomen aan bijna alle protestacties in Tbilisi. Echter, kon u deze protestacties niet duiden in de tijd (CGVS, 11.09.2012, p. 11).

U kon daarnaast ook geen namen geven van politieke gevangenen of van personen die werden gedood omwille van hun politieke overtuiging, alhoewel u zelf stelde dat er onschuldige personen in de gevangenis zitten en worden gedood en dit ook de aanleiding was voor uw politiek engagement (CGVS, 17.11.2011, p. 10).

Er kan verwacht worden dat u concretere informatie kunt geven wat betreft de aanleiding tot uw politiek engagement.

Volledigheidshalve, de folders die u ronddeelde verkreeg u van leden van de Christen-democratische partij. U gaf de namen van deze personen maar kon niet vertellen wat hun functie was binnen de partij en of ze überhaupt een functie hadden binnen de partij. U stelde dat u niet wist of ze al dan niet een specifieke functie hadden, u wist alleen dat het leden van de partij waren (CGVS, 17.11.2011, p. 11; CGVS, 11.09.2012, p. 12).

Al deze elementen roepen ernstige twijfels op over uw verklaarde politieke activiteiten, die zouden ingegeven zijn door uw wantrouwen ten opzichte van de Georgische autoriteiten ten gevolge van onrechtmatige aanhoudingen en door het feit dat onschuldige personen worden gedood of opgesloten door het huidige Georgische bewind (CGVS, 17.11.2011, p. 8-9, 10).

Aangezien u dit politieke engagement (en uw politieke activiteiten) niet aannemelijk kon maken, kan ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die u als gevolg of als oorzaak hiervan gekend zou hebben.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd nadat een tegenstrijdigheid werd vastgesteld wat betreft uw verklaringen over de manier waarop u werd behandeld tijdens uw aanhoudingen. Aanvankelijk stelde u dat er nooit fysisch geweld werd gebruikt tijdens uw aanhoudingen (CGVS, 17.11.2011, p. 14).

Later stelde u dat u éénmalig werd geslagen.

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u de verbale beledigingen belangrijker achtte dan toen u werd geslagen. Het slaan gebeurde maar éénmalig en het feit dat u werd uitgescholden was zeker niet minder belangrijk of minder ernstig dan toen u werd geslagen. Het feit dat u geslagen werd achtte u niet belangrijk genoeg in vergelijking met de andere incidenten (CGVS, 11.09.2012, p. 5-6).

Met dit antwoord blijft deze tegenstrijdigheid echter nog steeds overeind.

Te meer u aanvankelijk tweemaal duidelijk stelde dat er geen fysiek geweld werd gebruikt bij de politie (CGVS, 17.11.2011, p. 14).

Tevens, om uw actuele vrees in te schatten en op de hoogte te blijven van de evolutie van uw persoonlijke problemen, verwacht het Commissariaat-generaal eveneens dat u vanuit België tracht maximaal te informeren over de verdere evolutie.

U stelde dat u niet kon weten hoe uw problemen in Georgië geëvolueerd zijn aangezien u in België bent. U stelde weliswaar te weten via uw familie dat nog steeds dezelfde regering en autoriteiten aan de macht zijn sinds uw vertrek uit Georgië in mei 2011.

Toen u werd gevraagd wat uw familie u concreet had verteld stelde u dat uw familie u niets kon vertellen over uw problemen aangezien het uw problemen zijn en niet die van hen.

Toen u werd gewezen op het feit dat uw familieleden betrokken waren bij uw problemen aangezien u verklaarde dat ze opgebeld werden door de autoriteiten en dat het dus mogelijk was dat ze meer te weten kwamen over de evolutie van uw problemen, stelde u dat uw familie sinds uw vertrek niet meer wordt opgebeld door de autoriteiten.

Uw moeder heeft de rayonpolitie van Sagarejo verteld dat u het land hebt verlaten en sindsdien wordt er niet meer gebeld naar uw familie (CGVS 11.09.2012,p.2-4).

Dit antwoord kan niet overtuigen aangezien de vraag over het informeren naar de evolutie van uw problemen tot vijf maal toe werd gesteld en u hierover ontwijkend en vaag bleef.

U paste uw verklaringen gewoon aan.

Dergelijke inconsistente verklaringen ondermijnen dan ook geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook stelde u dat u zich niet kon informeren naar de evolutie van uw problemen aangezien uw vader stierf op 28 maart 2012.

U werd dan gevraagd of u tussen mei 2011 (tijdstip van aankomst in België) en 28 maart 2012 had geïnformeerd naar de evolutie van uw problemen waarop u de vraag stelde hoe u zich kon informeren aangezien u in België bent (CGVS 11.09.2012,p.3).

Ook dit inconsistent antwoord biedt geen afdoende uitleg aangezien u stelde op het gehoor van 17 november 2011 reeds 10 keer in contact te zijn geweest met uw familie sinds uw aankomst in België (CGVS, 17.11.2011, p. 4).

Verder, legde u geen enkel tastbaar bewijs neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

Nochtans, diende u tot twee maal toe een officiële klacht in bij de openbare aanklager. U stelde dat u beide keren een mondelinge klacht neerlegde (CGVS, 17.11.2011, p. 9; CGVS, 11.09.2012, p. 10).

Welnu, het is weinig aannemelijk dat u hiervan geen geschreven bewijs zou hebben ontvangen.

Wat betreft uw documenten; U verklaarde dat de chauffeur die u naar België bracht uw origineel internationaal paspoort heeft bijgehouden en u stelde dat u het paspoort niet terugvroeg (CGVS, 11.09.2012, p. 6).

Welnu, er kan van u verwacht worden dat u een dermate belangrijk identiteitsdocument terugvraagt en zich niet tevreden stelt met de opmerking van de chauffeur dat u het internationaal paspoort niet meer nodig had (CGVS, 11.09.2012, p. 6).

Dit doet vermoeden dat u bewust uw internationaal paspoort achterhoudt.

Dit vermoeden wordt bevestigd doordat u enkel kopies van de eerste pagina's van uw paspoort heeft getoond. Een internationaal paspoort is niet enkel van belang voor de beoordeling van uw identiteit, maar ook voor de beoordeling van de waarachtigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, onder andere het moment en wijze van vertrek.

De kopie van uw rijbewijs bevat persoonlijke gegevens die hier niet betwist worden. Bijgevolg wijzigt uw rijbewijs niets aan bovenstaande appreciatie."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 november 2012 een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van *"de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 c, en 48/5, 52 en artikel 62"* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker herhaalt wat betreft zijn politiek engagement, dat hij geen lid is bepaalde politieke partij, maar benadrukt dat hij (zie het verzoekschrift, p. 3) *"duidelijk tegen de huidige regering"* is en herhaalt dat hij heeft deelgenomen aan verschillende manifestaties.

Hij legt uit dat het feit dat hij geen lid is van een politieke partij hem er niet van weerhoudt om actief deel te nemen aan verschillende manifestaties en activiteiten zoals het uitdelen van folders.

Verzoeker stelt (zie p. 3) *"dat het algemeen geweten is door het commissariaat generaal dat er grote betogingen zijn geweest in Tbilisi"* (sic); hij herhaalt dat hij deelnam aan verschillende betogingen.

Verzoeker gaat in op het begrip "politieke overtuiging" vervat in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij is van oordeel dat het feit dat hij tegen de regering was, -wat volgens hem duidelijk blijkt uit zijn deelname aan betogingen-, voldoende om te kunnen spreken van een politieke overtuiging in de zin van voormeld artikel.

Wat betreft de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen aangaande de manier waarop hij behandeld werd bij zijn aanhoudingen, bevestigt verzoeker (zie het verzoekschrift, p. 4) *"dat er inderdaad een keer fysiek geweld tegen hem werd gebruikt"*, maar hij legt uit dat hij *"zeer vaak werd aangehouden, gemolesteerd, beledigd en bedreigd"* waardoor deze gebeurtenissen in zijn hoofde belangrijker leken dan de keer dat hij effectief een slag heeft gekregen.

Dat verzoeker niet weet hoe zijn problemen zijn geëvolueerd sinds zijn vertrek uit zijn land van herkomst, wijt hij aan het feit (zie p. 4) *"dat hij persoonlijke problemen had in Georgië en dat zijn familie voor zijn vertrek niet werd lastig gevallen"*. Hij stelt dat zijn familie ook na zijn vertrek niet lastiggevallen werd *"en derhalve kan verzoeker via zijn familie niet veel verder nieuws verkrijgen over zijn eigen situatie"*.

Verzoeker besluit dat zijn vraag voor bescherming en erkenning van het vluchtelingenstatuut door de commissaris-generaal *"niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, in ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar de commissaris-generaal; in uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om hem de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

Waar verzoeker een schending inroept van *"artikel 48/1"* van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat dit artikel niet bestaat.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins aantoont op welke manier voormeld artikel, dat enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inhoudt, schendt.

Bijgevolg is deze aangevoerde schending als middel onontvankelijk.

De Raad benadrukt dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De commissaris-generaal stelde vooreerst vast in zijn beslissing dat verzoeker er niet in slaagde zijn politiek engagement aannemelijk te maken:

“U verklaarde namelijk dat u zelf geen lid bent van een politieke partij noch van een politiek bureau (CGVS, 17.11.2011, p. 10, 11). Desalniettemin nam u deel aan verschillende manifestaties in Tbilisi.

U bleef echter onaannemelijk vaag over een cruciaal element dat de kern van uw politiek engagement behelst; u kon immers niet zeggen aan welke manifestaties u had deelgenomen.

Toen u werd gevraagd aan welke manifestaties u had deelgenomen in Tbilisi, antwoordde u dat u aan veel protestacties had deelgenomen. U stelde dat u had deelgenomen aan bijna alle protestacties. Echter kon u geen enkel van deze protestacties concreet situeren (CGVS, 11.09.2012, p. 11-12).

Toen u werd gevraagd naar de data waarop u had deelgenomen aan manifestaties zei u in 2009 en 2010 en vervolgens, op aandringen, zei u mei 2009 en november 2010.

U kon echter geen precieze data geven. U stelde dat u de exacte data niet kende omdat heel vaak grote verzetsacties werden gehouden (CGVS, 17.11.2011, p. 11).

Deze uitleg overtuigt echter niet.

Aangezien u zelf stelde vaak te hebben deelgenomen aan protestacties kan er minstens van u verwacht worden dat u deze manifestaties ook concreet in de tijd weet te situeren. Te meer, aangezien u stelde

folders uit te delen waarmee u mensen aanspoorde deel te nemen aan deze manifestaties (CGVS, 17.11.2011, p. 9, 11), kan er verwacht worden dat u weet voor welke data u deze personen mobiliseerde.

Ook kon u niet concreet vertellen over de omstandigheden rond de betogingen aan de welke u deelnam in Tbilisi. Buiten één spreker, namelijk B.P., kon u niet vertellen welke personen een speech hadden gehouden tijdens de betogingen (CGVS, 17.11.2011, p. 13).

U kon ook niet precies vertellen aan welke protestacties u had deelgenomen in Tbilisi. U stelde dat u deelnam aan veel protestacties. Wanneer u werd gevraagd naar een concreter antwoord, stelde u dat u had deelgenomen aan bijna alle protestacties in Tbilisi.

Echter, kon u deze protestacties niet duiden in de tijd (CGVS, 11.09.2012, p. 11).

U kon daarnaast ook geen namen geven van politieke gevangenen of van personen die werden gedood omwille van hun politieke overtuiging, alhoewel u zelf stelde dat er onschuldige personen in de gevangenis zitten en worden gedood en dit ook de aanleiding was voor uw politiek engagement (CGVS, 17.11.2011, p. 10). Er kan verwacht worden dat u concretere informatie kunt geven wat betreft de aanleiding tot uw politiek engagement. Volledigheidshalve, de folders die u ronddeelde verkreeg u van leden van de Christen-democratische partij. U gaf de namen van deze personen maar kon niet vertellen wat hun functie was binnen de partij en of ze überhaupt een functie hadden binnen de partij. U stelde dat u niet wist of ze al dan niet een specifieke functie hadden, u wist alleen dat het leden van de partij waren (CGVS, 17.11.2011, p. 11; CGVS, 11.09.2012, p. 12). Al deze elementen roepen ernstige twijfels op over uw verklaarde politieke activiteiten, die zouden ingegeven zijn door uw wantrouwen ten opzichte van de Georgische autoriteiten ten gevolge van onrechtmatige aanhoudingen en door het feit dat onschuldige personen worden gedood of opgesloten door het huidige Georgische bewind (CGVS, 17.11.2011, p. 8-9, 10)."

In zijn verzoekschrift bevestigt verzoeker dat hij geen lid is van een politieke partij, maar benadrukt hij dat hij *"duidelijk tegen de huidige regering"* is en dat hij heeft deelgenomen aan verschillende manifestaties; hij stelt dat het feit dat hij geen lid is van een politieke partij, hem er niet van weerhouden heeft om actief deel te nemen aan verschillende manifestaties en activiteiten zoals het uitdelen van folders.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voornamelijk beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen. Het louter herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij in gebreke blijft.

Verzoekers loutere stelling *"dat het algemeen geweten is door het commissariaat generaal dat er grote betogingen zijn geweest in Tbilisi"* (sic) doet evenmin afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing, gezien een verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat; deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen zoals die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust dan ook in beginsel op de asielzoeker zelf; zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Het komt bijgevolg in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, quod non in casu, gelet op verzoekers vage verklaringen en gebrekkige kennis aangaande zijn voorgehouden politiek(e) engagement en activiteiten.

Gezien de Raad aldus geen geloof hecht aan verzoekers politiek engagement en politieke activiteiten, kan er in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt, geen politieke overtuiging in zijn hoofde in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, worden weerhouden.

De commissaris-generaal stelde verder nog een tegenstrijdigheid vast met betrekking tot de verklaringen van verzoeker over de manier waarop hij werd behandeld tijdens zijn aanhoudingen:

"Aanvankelijk stelde u dat er nooit fysisch geweld werd gebruikt tijdens uw aanhoudingen (CGVS, 17.11.2011, p. 14). Later stelde u dat u éénmalig werd geslagen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u de verbale beledigingen belangrijker achtte dan toen u werd geslagen. Het slaan gebeurde maar éénmalig en het feit dat u werd uitgescholden was zeker niet minder belangrijk of minder ernstig dan toen u werd geslagen. Het feit dat u geslagen werd achtte u niet belangrijk genoeg in vergelijking met de andere incidenten (CGVS, 11.09.2012, p. 5-6). Met dit antwoord

blijft deze tegenstrijdigheid echter nog steeds overeind. Te meer u aanvankelijk tweemaal duidelijk stelde dat er geen fysiek geweld werd gebruikt bij de politie (CGVS, 17.11.2011, p. 14)."

In zijn verzoekschrift bevestigt verzoeker "dat er inderdaad een keer fysiek geweld tegen hem werd gebruikt", maar hij legt uit dat hij "zeer vaak werd aangehouden, gemolesteerd, beledigd en bedreigd" waardoor deze gebeurtenissen voor hem belangrijker leken dan de keer dat hij effectief een slag heeft gekregen.

De Raad benadrukt dat van een asielzoeker verwacht mag worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Dat verzoeker aanvankelijk uitdrukkelijk verklaarde dat er nooit fysiek geweld werd gebruikt tijdens zijn aanhoudingen, is inderdaad tegenstrijdig met zijn latere verklaring dat hij eenmalig werd geslagen.

Gevraagd of er geweld werd gebruikt toen hij werd aangehouden, antwoordde verzoeker: "Verbaal niet fysiek" (zie het gehoorverslag van 17 november 2011, p. 14); nogmaals gevraagd of verzoeker nooit fysiek werd bedreigd, antwoordde verzoeker: "Bij de politie is er nooit een fysieke poging geweest niet in mijn regio en niet in Tbilisi" (zie het gehoorverslag, p. 14).

Verzoekers' uitleg in zijn verzoekschrift dat hij "zeer vaak werd aangehouden, gemolesteerd, beledigd en bedreigd" waardoor deze gebeurtenissen voor hem belangrijker leken dan de keer dat hij effectief een slag heeft gekregen, verklaart geenszins waarom verzoeker meermaals uitdrukkelijk antwoordde dat er geen fysiek geweld werd gebruikt bij de politie, wanneer hier tijdens zijn gehoor concreet naar gevraagd werd.

Deze vaststelling keert zich tegen zijn geloofwaardigheid.

Bovendien was de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker onvoldoende pogingen ondernam om zich te informeren over de verdere evolutie van zijn problemen:

"U stelde dat u niet kon weten hoe uw problemen in Georgië geëvolueerd zijn aangezien u in België bent. U stelde weliswaar te weten via uw familie dat nog steeds dezelfde regering en autoriteiten aan de macht zijn sinds uw vertrek uit Georgië in mei 2011. Toen u werd gevraagd wat uw familie u concreet had verteld stelde u dat uw familie u niets kon vertellen over uw problemen aangezien het uw problemen zijn en niet die van hen. Toen u werd gewezen op het feit dat uw familieleden betrokken waren bij uw problemen aangezien u verklaarde dat ze opgebeld werden door de autoriteiten en dat het dus mogelijk was dat ze meer te weten kwamen over de evolutie van uw problemen, stelde u dat uw familie sinds uw vertrek niet meer wordt opgebeld door de autoriteiten. Uw moeder heeft de rayonpolitie van Sagarejo verteld dat u het land hebt verlaten en sindsdien wordt er niet meer gebeld naar uw familie (CGVS 11.09.2012,p.2-4). Dit antwoord kan niet overtuigen aangezien de vraag over het informeren naar de evolutie van uw problemen tot vijf maal toe werd gesteld en u hierover ontwijkend en vaag bleef. U paste uw verklaringen gewoon aan. Dergelijke inconsistente verklaringen ondermijnen dan ook geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ook stelde u dat u zich niet kon informeren naar de evolutie van uw problemen aangezien uw vader stierf op 28 maart 2012. U werd dan gevraagd of u tussen mei 2011 (tijdstip van aankomst in België) en 28 maart 2012 had geïnformeerd naar de evolutie van uw problemen waarop u de vraag stelde hoe u zich kon informeren aangezien u in België bent (CGVS 11.09.2012,p.3). Ook dit inconsistent antwoord biedt geen afdoende uitleg aangezien u stelde op het gehoor van 17 november 2011 reeds 10 keer in contact te zijn geweest met uw familie sinds uw aankomst in België (CGVS, 17.11.2011, p. 4)."

In zijn verzoekschrift laat verzoeker gelden "dat hij persoonlijke problemen had in Georgië en dat zijn familie voor zijn vertrek niet werd lastig gevallen"; hij stelt dat zijn familie ook na zijn vertrek niet lastiggevallen werd "en derhalve kan verzoeker via zijn familie niet veel verder nieuws verkrijgen over zijn eigen situatie".

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn versie van de feiten wijzigt, zijnde nu dat zijn familieleden vóór zijn vertrek niet werden lastiggevallen, terwijl hij bij zijn verhoor op het Commissariaat-generaal verklaarde (zie het verhoorverslag van 17 november 2011, p. 9) dat zijn familieleden wél degelijk betrokken waren bij zijn problemen aangezien ze opgebeld werden en bedreigd werden door de autoriteiten omwille van zijn politieke activiteiten.

Verzoekers verklaring dat zijn familie ook na zijn vertrek niet lastiggevallen werd om uit te leggen dat "en derhalve kan verzoeker via zijn familie niet veel verder nieuws verkrijgen over zijn eigen situatie", wordt niet aanvaard; verzoekers vage en inconsistente verklaringen dienaangaande blijven staande.

Verzoeker betwist ook niet dat hij sinds zijn aankomst in het Rijk, al meerdere keren in contact was met zijn familie.

De Raad wijst erop dat van een asielzoeker inderdaad mag worden verwacht dat hij er alles aan doet om informatie te bekomen over zijn recente situatie in zijn land van herkomst en actuele informatie trouwens van primordiaal belang is om zijn geschetste vrees in te schatten; van verzoeker kan

redelijkerwijs worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen.

De nalatige handelingen en inconsistente verklaringen van verzoeker wijzen dan ook op een gebrek aan interesse en keren zich tegen de echtheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

Ten slotte stelde de commissaris-generaal nog vast dat verzoeker geen enkel tastbaar bewijs neerlegt ter ondersteuning van zijn asielrelaas, terwijl dit redelijkerwijs wél verwacht kon worden.

Op de verklaring van verzoeker dat hij zijn origineel internationaal paspoort niet heeft teruggevraagd aan de chauffeur die hem naar België bracht, antwoordt de commissaris-generaal terecht dat er verwacht kan worden dat verzoeker een dermate belangrijk identiteitsdocument terugvraagt.

Hij bleek slechts in bezit te zijn van een kopie van enkele pagina's uit zijn reispaspoort en kopie van zijn rijbewijs en toonde geen originelen.

De afwezigheid van originelen keert zich tegen zijn geloofwaardigheid en de fotokopijen van het reispaspoort voeden het vermoeden dat verzoeker dit paspoort achterhoudt voor de Belgische asieldiensten ten einde bepaalde zaken als bijvoorbeeld vroegere reizen uit zijn land van herkomst te verbergen.

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift niet in op deze vaststellingen; de motivering dienaangaande blijft overeind en de Raad neemt deze over.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn verhoor op 17 november 2011 en op 11 september 2012 op het Commissariaat-generaal, genomen met behulp van een tolk die de Georgische taal machtig is en bijgestaan door een advocaat, bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die deze afdoende motiveren.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE